

2. A verébnék is van fészke, / És honjában költ a fecske.
Én királyom, hatalmas Isten:
Hol vannak a te oltárid / És te szentséges hajlékid,
Hol dicsértettel felségesen?
Bizony, boldog az oly ember, / Ki téged házádban dicsér.
3. Ó, boldog az ember nyilván, / Aki a te utaidban
Kíván járni szívvel-lélekkel!
Menvén a siralom völgyén, / Ahol merő száraz minden,
Ott is ő nagy és erős hittel
Kutakat ás és csatornát, / Melybe esővizet bocsát.
4. Mennek erőről erőre, / Segítségéről segítségre,
Míg hozzád jutnak a Sionra.
Ó, erős, felséges Isten, / Hajtsd hozzám füled kegyesen,
És figyelmezzél az én szómra!
Jákób Istene, nagy Isten, / Hallgass meg én szükségemben!
5. Mi paizsunk, ó, Úr Isten, / Fölkentedre nézz kegyesen,
Mert jobb egy nap a te házádban,
Hogynem ezer nap egyebüttl! / Az Isten tornáca előtt
Kapunálló lennék inkábbban,
Hogynem mint sok időt éljek / Házukban a hitleneknek.
6. Mert minékünk fényes napunk / Az Isten, és mi paizsunk,
Nagy dicsőséggel szeret minket.
Azokkal kegyelmet tészén, / Kik járnak a jó ösvényen;
Sok javaival áldja őket.
Boldog az ember éltében, / Ki bízik az Úr Istenben.